

การรับรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยง
ศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่สู่ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชนในอำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี

Technology Adoption and Product Innovation as an Intermediate Variable
connecting the Potential of Modern Entrepreneurs to Sustainability
of Local Business in Pak Kret District, Nonthaburi Province

¹สุดที่รัก นุชนาถ และ ²ธีรศักดิ์ สุขานุบลย์

¹Sudtirak Nutchanat and ²Teerasak Sukaboon

¹นักวิจัยอิสระและ²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

¹Independent Researcher and ²Lecturer Bachelor of Management Program

Business Administration Southeast Asia University

¹Corresponding Author. E-mail: ood_04@hotmail.com

Received December 8, 2022; Revised March 11, 2023; Accepted April 24, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ การรับรู้เทคโนโลยี นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน และ 2) นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และการรับรู้เทคโนโลยีในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่สู่ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ทำการเก็บข้อมูลกับผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนภายในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน 500 คน ตามแนวคิดของ Comrey and Lee (1992) ด้วยวิธีการไม่อาศัยความน่าจะเป็น และใช้วิธีการเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย และการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง SEM โดยใช้โปรแกรม ADANCO 2.3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ การรับรู้เทคโนโลยี นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.85, 3.84, 3.54 และ 3.83 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ .695, .745, .793 และ .833 และสัมประสิทธิ์การกระจายอยู่ที่ .18, .19, .22 และ .21 2) การรับรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ สู่ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน โดยเรียงค่าอิทธิพลรวมประกอบด้วยศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ (TE=0.715) การรับรู้เทคโนโลยี (TE=0.489) และนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ มีอิทธิพลรวมต่อความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน (TE=0.641) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ ส่งผลต่อความยั่งยืนธุรกิจชุมชนมากกว่า การรับรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมผลิตภัณฑ์

คำสำคัญ: ศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่; นวัตกรรมผลิตภัณฑ์; การรับรู้เทคโนโลยี; ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the levels of the potential of modern entrepreneurs, technology adoption, product innovation and sustainability of community business; 2) technology adoption and product innovation as an intermediate variable connecting the potential of modern entrepreneurs to sustainability of community business. The research employs a quantitative method by using a close-ended questionnaire for survey research. Data was collected from 500 people who are entrepreneurs of community business in Pak Kret district, Nonthaburi province, according to the concept of Comrey and Lee (1992). by non-probability sampling and purposive sampling. The statistics used in the research were frequency, percentage, mean, standard deviation, and structural equation model (SEM) analysis by using the ADANCO 2.3. The results of the research showed that 1) the potential of modern entrepreneurs, technology adoption, product innovation, and sustainability of community business were at a high level with and average value of 3.85, 3.84, 3.54 and 3.83; standard deviation were .695, .745, .793 and .833; coefficient of variation were .18, .19, .22 and .21. 2) the technology adoption and product innovation as an intermediate variable connecting the potential of modern entrepreneurs to sustainability of local business in Pak Kret district, Nonthaburi province. Sorting by the values according to the total influence, the potential of modern entrepreneurs' total effect (TE) was 0.715, the technology adoption total effect (TE) was 0.489, and the product innovation that has a combined influence on the sustainability of community business total effect (TE) was 0.641. It was shown that the factor of potential of modern entrepreneurs had an influence on the sustainability of community business, more than the factor technology adoption and product innovation.

Keywords: Potential of Modern Entrepreneurs; Technology Adoption; Product Innovation; Sustainability of Community Business

บทนำ

จังหวัดนนทบุรีได้มีการพัฒนาและการวางผังเมืองเพื่อรองรับการกับการเติบโตและการเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการหลาย ๆ รายต้องมีการวางแผนและพัฒนาการทำงานภายในองค์กรของตนเองด้วยการนำเทคโนโลยีในการทำงาน และนวัตกรรมจากการพัฒนาสิ่งที่อยู่เดิมมาใช้ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสิ่งที่จะทำให้ไปสู่ความสำเร็จในขั้นตอนนี้ได้ องค์กรต้องอาศัยผู้ประกอบการที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในการพัฒนาองค์กรเพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จ การนำองค์ความรู้และศักยภาพจากผู้ประกอบการสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการเสริมสร้างการทำงานรวมถึงมีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาใช้งานล้วนมีอิทธิพลอย่างมากต่อผู้ปฏิบัติงานภายในองค์กรอันนำไปสู่การสร้างควมยั่งยืนของธุรกิจในวันนี้

ธุรกิจชุมชนภายในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรีตั้งแต่ได้รับอิทธิพลจากโรคระบาดโคโรนาไวรัส 2019 ได้มีการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงเพื่อการเอาตัวรอดเป็นอย่างมาก ผู้ประกอบการหลาย ๆ รายได้

มีความพยายามอย่างมากต่อการคิดวิธีต่อสู้เพื่อให้ธุรกิจชุมชนของตนอยู่รอดและผ่านพ้นวิกฤตผ่านการปรับเปลี่ยนการปฏิบัติงานภายในชุมชน การขายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ที่เพิ่มขึ้นมีการจัดตั้งเพจขายสินค้าเฉพาะ เพื่อให้ยังมีรายได้เข้ามาเป็นทุนในการหมุนเวียนภายในธุรกิจชุมชน (กรุงเทพธุรกิจ, 2563) ซึ่งในการที่จะทำเช่นนี้ได้มันต้องอาศัยประสบการณ์และศักยภาพของผู้ประกอบการสมัยใหม่เข้ามาเป็นตัวช่วยในการกำหนดทิศทางกลยุทธ์ในการทำตลาดที่นำไปสู่ความอยู่รอดภายใต้สถานการณ์นี้ (พัฒนกุล อ่อนสำลี, 2564) สามารถกล่าวได้ว่าการอาศัยเพียงแค่ประสบการณ์เพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้ไปสู่การอยู่รอดและความยั่งยืนขององค์กรได้ ดังนั้นศักยภาพของผู้ประกอบการสมัยใหม่จึงถือเป็นหัวใจสำคัญของความเป็นอยู่และความยั่งยืนของธุรกิจชุมชนเช่นกัน โดยศักยภาพของผู้ประกอบการสมัยใหม่ที่พึงมีอันจะนำไปสู่การเกิดความยั่งยืนได้ประกอบด้วย การรับรู้โอกาสที่เข้ามาจากวิกฤตการณ์เริ่มต้นธุรกิจใหม่หรือการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการในรูปแบบใหม่ การจัดการเพื่อการเติบโตและการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุน โดยหากผู้ประกอบการมีองค์ประกอบดังกล่าวมากเท่าไรโอกาสที่จะนำพาธุรกิจชุมชนให้ประสบความสำเร็จยิ่งมากขึ้นเท่านั้น (Repnikova et al, 2019)

นอกเหนือจากศักยภาพของผู้ประกอบการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จและความยั่งยืนของธุรกิจชุมชนแล้วสิ่งสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนให้ธุรกิจเกิดความยั่งยืนยิ่งขึ้นไป คือ การรับรู้เทคโนโลยีในปัจจุบันโลกของเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทอย่างไม่สามารถปฏิเสธได้ ดังนั้นการที่จะทำให้ธุรกิจชุมชนเกิดความยั่งยืนได้ผู้ประกอบการจึงต้องมีการนำเทคโนโลยีในรูปแบบต่าง ๆ เข้ามาใช้งานผ่านการปรับแผนโครงสร้างธุรกิจชุมชน (Kumar et al., 2018) ซึ่งปัจจุบันธุรกิจชุมชนภายในอำเภอปากเกร็ดมีหลัก ๆ อยู่ 4 ประเภท ได้แก่ เครื่องปั้นดินเผา เครื่องจักรสานจากเส้นพลาสติก กลุ่มขนมมงคล และกลุ่มศิลปะประดิษฐ์ (ผ้าบาติก) (องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด, 2565) โดยในแต่ละกลุ่มประเภทธุรกิจมีการใช้หลักการดำเนินงานต่อการหากกลุ่มเป้าหมายที่จะเข้ามาเป็นลูกค้าที่แตกต่างกัน ผู้ประกอบการหลาย ๆ รายได้มีการคิดค้นนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้งานมากขึ้นเพื่อให้ผู้ประกอบการหรือผู้ผลิตสินค้าเกิดการรับรู้เทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้นมีการคิดวิเคราะห์ถึงโอกาสและความเป็นไปได้ของการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้มากกับประเภทธุรกิจของตนมากที่สุด โดยหากผู้ประกอบการสามารถเพิ่มความสามารถในการรับรู้เทคโนโลยีและนำมาปรับใช้งานได้มากเท่าไร การปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็วและสามารถส่งมอบผลิตภัณฑ์ไปถึงกลุ่มผู้บริโภคได้ทันเวลา จะยิ่งช่วยให้เกิดความพึงพอใจต่อกลุ่มผู้บริโภคมากขึ้นเท่านั้น จึงถือได้ว่าการรับรู้technologynั้นเป็นตัวแปรสำคัญต่อการนำกระแสเงินสดเข้ามาหมุนเวียนภายในธุรกิจชุมชนให้เกิดการอยู่รอดอันนำไปสู่ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชนเช่นกัน (กฤษฎา บุญชัย, 2563)

แต่การที่ผู้ประกอบการและผู้ปฏิบัติงาน หรือผู้ผลิตสินค้าจะรับรู้และใช้เพียงแค่เทคโนโลยีเพียงอย่างเดียว อาจไม่ส่งผลต่อความสำเร็จที่สร้างความยั่งยืนให้กับธุรกิจชุมชนได้เท่าที่ควร การนำนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เข้ามาใช้เป็นตัวแปรเสริมจะช่วยเพิ่มโอกาสให้การประสบความสำเร็จที่มากขึ้นเพราะการนำ

เทคโนโลยีและศักยภาพของผู้ประกอบการสมัยใหม่ไม่สามารถทำให้เกิดจุดต่างของผลิตภัณฑ์ที่จะสู้กับคู่แข่งได้ (Danquah & Amankwah-Amoah, 2017) การนำนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เข้ามาใช้งานจึงเป็นตัวแปรสำคัญ เช่นเดียวกัน ผู้ประกอบการที่ดีควรมีการคิดนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ในรูปแบบที่แตกต่างและคอยปรับปรุงอยู่เสมอ เพื่อเป็นการป้องกันการถูกแบบอย่างผลิตภัณฑ์ลอกเลียนแบบจากที่อื่นและยังช่วยให้ตราผลิตภัณฑ์เกิดความน่าเชื่อมั่น น่าเชื่อถือ อันนำไปสู่ความมั่นคงและยั่งยืนของแบรนด์จากธุรกิจชุมชนต่อไป

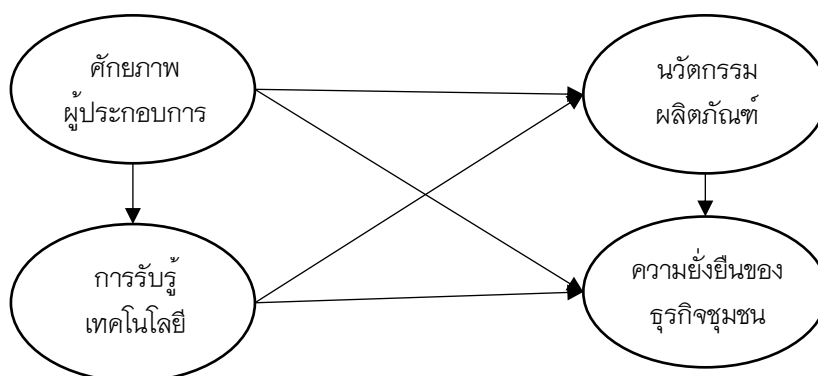
จากข้อความข้างต้น ส่งผลให้ผู้วิจัยจัดทำวิจัยเกี่ยวกับศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ การรับรู้เทคโนโลยี นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน เพื่อความต้องการในการพัฒนา ศักยภาพในการทำงานภายในธุรกิจชุมชน และเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในภาคธุรกิจชุมชนขึ้น จึงได้จัดทำ เรื่อง “การรับรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่สู่ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชนในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี” ขึ้น เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำงานวิจัยขึ้นไปพัฒนา ต่อยอด และปรับปรุงธุรกิจชุมชนของแต่ละบุคคล ให้ทันต่อสถานการณ์ต่าง ๆ และเกิดความยั่งยืนสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ การรับรู้เทคโนโลยี นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และความยั่งยืนของธุรกิจชุมชนภายในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาการรับรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยง ศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่สู่ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชนภายในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยได้พัฒนากรอบแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับ “การรับรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่สู่ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชนภายในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี” โดยผู้วิจัย ได้ทำการพัฒนากรอบแนวความคิดได้ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ศึกษาการรับรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ในฐานะตัวแปรต้นกลางที่เชื่อมโยงศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่สู่ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชนภายในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการและสมาชิกของธุรกิจชุมชนในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนประชากรได้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการและสมาชิกของธุรกิจชุมชนในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน 500 คน โดยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Comrey and Lee (1992) และได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) ใช้วิธีการเจาะจง (Purposive Sampling) ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิด โดยใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ในการประกอบอาชีพที่ผ่านมา

ส่วนที่ 2-5 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยศักยภาพของผู้ประกอบการสมัยใหม่ ปัจจัยการรับรู้เทคโนโลยี ปัจจัยนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และปัจจัยความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน

โดยตอนที่ 2-5 มีลักษณะข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) โดยข้อคำถามที่ใช้เป็นมาตราส่วนประมาณค่าในการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความคิดเห็น 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของ Likert (Likert's Scale)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. วัดความเที่ยงตรง (Validity) โดยการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้องชัดเจนของภาษา โดยเกณฑ์ในการเลือกข้อคำถามจะพิจารณาเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า IOC ไม่น้อยกว่า 0.5 โดยในการวิจัยครั้งนี้ ได้ข้อคำถามอยู่ที่ 0.67-1.00 ทุกข้อคำถาม (Hambleton & Cook, 1977)

2. การวัดความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่วิจัยจำนวน 30 ชุด โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ Alpha Coefficient เพื่อวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Model) ควรมีค่าอยู่ที่ 0.7 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha ในการวิจัยครั้งนี้อยู่ที่ 0.892-0.921 ซึ่งสูงกว่า 0.7 แสดงว่าเครื่องมือสามารถนำไปใช้ได้ (Hair, Black, Babin, Anderson & Tatham, 2014)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำในระหว่างเดือน มกราคม 2565-พฤษภาคม 2565 ผู้วิจัยได้ทำการส่งแบบสอบถามผ่าน google form จำนวน 500 ฉบับ ได้กลับมาอยู่ที่ 500 ฉบับ อัตราการตอบกลับอยู่ที่ 100%
2. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามลงรหัส และวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ผู้ประกอบการและสมาชิกของธุรกิจชุมชนในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้วยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ใช้อธิบายข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาระดับ ศักยภาพของผู้ประกอบการสมัยใหม่ การรับรู้เทคโนโลยี นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation) ใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสรุปและอธิบายลักษณะของตัวแปร
3. สถิติอนุมานหรือสถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) เป็นการนำวิธีทางสถิติมาใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) เพื่อหาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุและหาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรทั้งทางตรงและทางอ้อม ด้วยตัวแบบสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling--SEM) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ADANCO 2.3 (Henseler, 2017)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 312 คน (ร้อยละ 62.4) อายุอยู่ระหว่าง 30-40 ปี จำนวน 271 คน (ร้อยละ 42.8) ระดับการศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี จำนวน 302 คน (ร้อยละ 58.2) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001-30,000 บาท จำนวน 324 คน (ร้อยละ 38.7) และประสบการณ์ในการประกอบอาชีพที่ผ่านมาอยู่ระหว่าง 6-10 ปี จำนวน 259 คน (ร้อยละ 51.8)

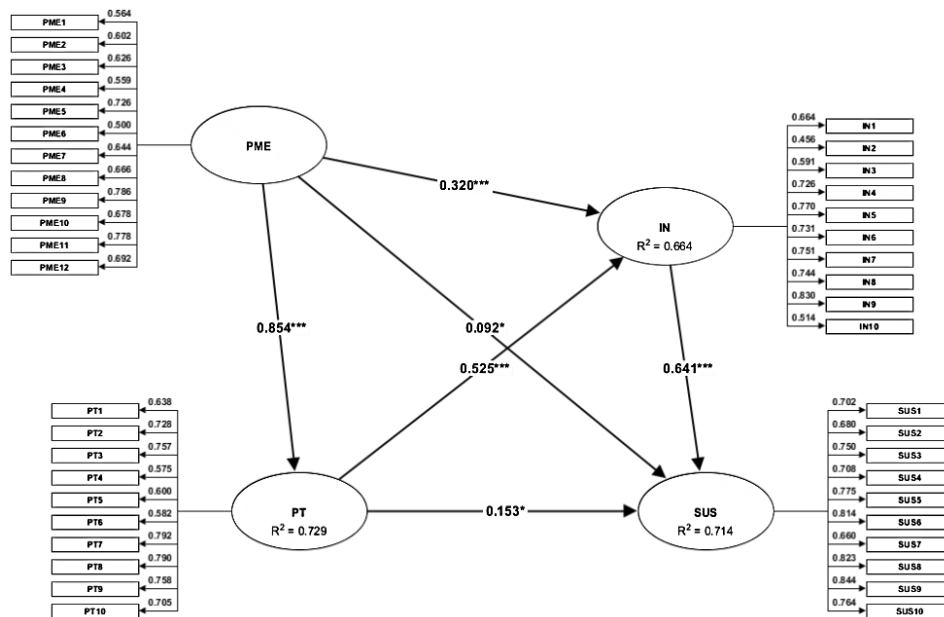
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามระดับศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ การรับรู้เทคโนโลยี นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย และระดับของตัวแปร โดยรวม

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	C.V.	ระดับ
ศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ (PME)	3.85	.695	.18	มาก
การรับรู้เทคโนโลยี (PT)	3.84	.745	.19	มาก
นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (IN)	3.54	.793	.22	มาก
ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน (SUS)	3.83	.833	.21	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ (PME) มากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.85$, S.D.=.695, C.V.=.18) รองลงมา คือ การรับรู้เทคโนโลยี (PT) ($\bar{X}=3.84$, S.D.=.745, C.V.=.19) รองลงมา คือ ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน (SUS) ($\bar{X}=3.83$, S.D.=.833, C.V.=.21) รองลงมา คือ นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (IN) ($\bar{X}=3.54$, S.D.=.793, C.V.=.22) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ระดับตัวแบบสมการโครงสร้างในภาพรวม โดยเป็นผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์ความถดถอยอิทธิพลทางตรงที่ส่งผลต่อความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน และผลการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถแสดงได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 เส้นทางความสัมพันธ์ของตัวแบบสมการโครงสร้างการรับรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ในฐานะตัวแปรต้นกลางที่เชื่อมโยงศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่สู่ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของตัวแปรที่มีต่อความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน

ตัวแปร (LV)	ค่าความ ผันแปร	อิทธิพล (EFFECT)	PME	PT	IN
ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน (SUS)	0.714	DE	0.092*	0.153*	0.641***
		IE	0.623	0.336	0.000
		TE	0.715	0.489	0.641
การรับรู้เทคโนโลยี (PT)	0.729	DE	0.854***	0.000	N/A
		IE	0.000	0.000	N/A
		TE	0.854	0.000	N/A
นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (IN)	0.664	DE	0.320***	0.525***	0.000
		IE	0.448	0.000	0.000
		TE	0.768	0.525	0.000

หมายเหตุ: DE; Direct Effect, IE; Indirect Effect, TE; Total Effect, N/A; Not Applicable

หมายเหตุ: * หมายถึง $p\text{-value} \leq 0.10$ หรือ ค่า $t \geq 1.65$

** หมายถึง $p\text{-value} \leq 0.05$ หรือ ค่า $t \geq 1.96$

*** หมายถึง $p\text{-value} \leq 0.01$ หรือ ค่า $t \geq 2.58$

1. ปัจจัยที่มีผลโดยรวมต่อความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน (SUS) พบว่า ศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ (PME) การรับรู้เทคโนโลยี (PT) และนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (IN) มีอิทธิพลทางตรงต่อความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน (SUS) มีค่าเท่ากับ 0.092*, 0.153* และ 0.641*** ตามลำดับ และศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ (PME) และการรับรู้เทคโนโลยี (PT) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน (SUS) มีค่าเท่ากับ 0.623 และ 0.336 ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่มีผลโดยรวมต่อการรับรู้เทคโนโลยี (PT) พบว่า ศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ (PME) มีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้เทคโนโลยี (PT) มีค่าเท่ากับ 0.854***

3. ปัจจัยที่มีผลโดยรวมต่อนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (IN) พบว่า ศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ (PMW) และการรับรู้เทคโนโลยี (PT) มีอิทธิพลทางตรงต่อนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (IN) มีค่าเท่ากับ 0.320*** และ 0.525*** และศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (IN) มีค่าเท่ากับ 0.448

ผลการทดสอบอิทธิพลส่งผลที่เป็นตัวแปรคั่นกลางเข้ามาเปลี่ยนความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้ตัวแปรคั่นกลางนำมาอธิบายอิทธิพลทางอ้อม ซึ่งผลการทดสอบสามารถอธิบายได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบอิทธิพลคั่นกลาง (Mediation Effect)

สมมติฐานการวิจัย (Hypothesis)	Effect	Boot SE	Boot LLCI	Boot ULCI
H7 การรับรู้เทคโนโลยีในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่สู่นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ของธุรกิจชุมชนภายในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	.4194	.0494	.3202	.5146
H8 การรับรู้เทคโนโลยีในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่สู่ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชนภายในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	.3899	.0555	.2793	.4992
H9 นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่สู่ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชนภายในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	.5089	.0306	.4491	.5691

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบอิทธิพลคั่นกลาง พบว่า

1. การรับรู้เทคโนโลยีในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่สู่นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ของธุรกิจชุมชนภายในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยช่วงความเชื่อมั่นไม่คลุม 0 มีสัมประสิทธิ์ขอบล่าง (Boot LLCI) และขอบบน (Boot ULCI) อยู่ที่ .3202 และ .5146 แสดงว่าการรับรู้เทคโนโลยีมีอิทธิพลคั่นกลางต่อการเชื่อมโยงศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่สู่นวัตกรรมผลิตภัณฑ์

2. การรับรู้เทคโนโลยีในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่สู่ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชนภายในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยช่วงความเชื่อมั่นไม่คลุม 0 มีสัมประสิทธิ์ขอบล่าง (Boot LLCI) และขอบบน (Boot ULCI) อยู่ที่ .2793 และ .4992 แสดงว่าการรับรู้เทคโนโลยีมีอิทธิพลคั่นกลางต่อการเชื่อมโยงศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่สู่ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน

3. นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ในฐานะตัวแปรคั่นกลางที่เชื่อมโยงศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่สู่ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชนภายในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยช่วงความเชื่อมั่นไม่คลุม 0 มีสัมประสิทธิ์ขอบล่าง (Boot LLCI) และขอบบน (Boot ULCI) อยู่ที่ .4491 และ .5691 แสดงว่า นวัตกรรมผลิตภัณฑ์มีอิทธิพลคั่นกลางต่อการเชื่อมโยงศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่สู่ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้เทคโนโลยี นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน กล่าวได้ว่า ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมรอบตัวไม่ว่าจะเป็นสิ่งแวดล้อมภายในได้แก่ รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจชุมชน

ผู้ปฏิบัติงานภายในชุมชน และสิ่งแวดล้อมภายนอก ได้แก่ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติตามเกิดความต้องการในการพัฒนาตนเองเพิ่มมากขึ้น เกิดการรับรู้และสรรหาเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์จากการนำสิ่งที่มีอยู่รอบตัวมาใช้ อันจะนำพาให้ธุรกิจชุมชนสามารถอยู่รอดและเติบโตได้อย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทิมา พรหมเกษ และคณะ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ และนวัตกรรมการตลาดที่มีผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน กล่าวว่า ศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ ประกอบด้วย ด้านการรับรู้โอกาส การเริ่มต้นธุรกิจใหม่ การสร้างความสำเร็จและการจัดการเพื่อการเติบโต และการเก็บเกี่ยวผลผลตอบแทนจากการลงทุนมีผลต่อนวัตกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ionescu et al., (2020) ได้ศึกษาเรื่อง The potential for innovation and entrepreneurship in EU countries in the context of sustainable development กล่าวว่า ศักยภาพผู้ประกอบการ นวัตกรรม และความยั่งยืนของการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกตัวแปร เมื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรพบว่า สหภาพยุโรปมีการใช้ตัวแปรศักยภาพผู้ประกอบการเข้ามาใช้ในการแข่งขันเพื่อเอาชนะความท้าทายของธุรกิจ สภาพภูมิอากาศ พลังงาน โดยผู้ประกอบการที่ดีจะมีความคิดต่อการนำนวัตกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เข้ามาใช้งานไม่ว่าจะเป็นการนำสิ่งเก่ามาพัฒนาเพื่อป้องกัน หรือการนำสิ่งใหม่เข้ามาใช้งานเพื่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงและช่วยกระตุ้นสภาพความคล่องตัวของบริษัท และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถให้กับบริษัทได้อย่างยั่งยืน ในขณะที่เดียวกับผู้ประกอบการที่นำนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เข้ามาใช้งานจะมีการประเมินศักยภาพของนวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการในประเทศในสหภาพยุโรปอยู่เสมอ เพื่อให้บริบทของการพัฒนาเกิดความยั่งยืน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Munoz et al., (2016) ได้ศึกษาเรื่อง the effects of technology entrepreneurship on customers and society: A case study of a Spanish pharmaceutical distribution company กล่าวว่า ศักยภาพผู้ประกอบการภายในองค์กรมีส่วนสำคัญอย่างมากต่อการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้งานเพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพภายในบริษัท ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ตัวแปรศักยภาพผู้ประกอบการของบริษัทผลิตยาภายในประเทศสเปนที่ส่งผลต่อการรับรู้ การใช้งานเทคโนโลยี โดยผู้ประกอบการที่ดีจะนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้งานและลงทุนภายในองค์กร เพื่อให้บุคลากรของตนเองสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แข่งขันกับผู้ผลิตรายอื่น และการสร้างความแตกต่างของตัวยาได้อีกทั้งการพัฒนาด้านเทคโนโลยียังช่วยส่งผลการตัดสินใจเข้าสู่ของของกลุ่มลูกค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้เทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน กล่าวได้ว่า ผู้ประกอบการได้มีการนำเทคโนโลยีรูปแบบต่าง ๆ เข้ามาปรับใช้งาน และสร้างการรับรู้ให้กับผู้ปฏิบัติงานให้เกิดการรับรู้และนำมาปรับใช้งานผ่านการนำผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มาอยู่มาสร้างและพัฒนาให้สามารถผลิตสินค้าออกสู่ตลาดในรูปแบบต่าง ๆ

ผ่านช่องทางออนไลน์ได้เพิ่มขึ้น ซึ่งเหล่านี้ล้วนต้องมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ธุรกิจชุมชนสามารถทันต่อความเปลี่ยนแปลง และสร้างธุรกิจชุมชนแห่งความยั่งยืนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Shahzad et al., (2022) ได้ศึกษาเรื่อง Adoption of green innovation technology to accelerate sustainable development among manufacturing industry ผลกล่าวว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 516 คน จากอุตสาหกรรมการผลิตของปากีสถาน มีระดับการรับรู้เทคโนโลยี นวัตกรรมการผลิต และความยั่งยืนในอุตสาหกรรมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อกันพบว่า การรับรู้เทคโนโลยีส่งผลต่อนวัตกรรมการผลิตสินค้าสีเขียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีค่า $p\text{-value}=0.000$ การรับรู้เทคโนโลยีส่งผลต่อความยั่งยืนในอุตสาหกรรม $p\text{-value}=0.002$ และเมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อมพบว่า นวัตกรรมการผลิตสินค้าเป็นตัวแปรเชื่อมโยงต่อการรับรู้เทคโนโลยีสู่ความยั่งยืนในอุตสาหกรรมการผลิตในปากีสถาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p\text{-value}=0.005$ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ahn and Hustvedt (2016) ได้ศึกษาเรื่อง A model of sustainable household technology acceptance ได้กล่าวว่า ผู้บริโภคภายในสหรัฐอเมริกา จำนวน 592 ราย มีการรับรู้ที่นำไปสู่การยอมรับเทคโนโลยีที่หลากหลายในการนำมาใช้ภายในที่อยู่อาศัยเพื่อให้การดำรงชีวิตมีความยั่งยืน รวมถึงการนำเทคโนโลยีที่มีอยู่มาพัฒนาให้เกิดนวัตกรรมมาการใช้ชีวิตที่มีความสะดวก รวดเร็ว เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้คนภายในครัวเรือนให้เกิดความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น ในการศึกษาครั้งนี้นอกจากบุคคลจะได้รับความยั่งยืนในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้งาน ยังส่งผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคและทัศนคติที่ส่งผลต่อความยั่งยืนจากการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาใช้งาน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมผลิตภัณฑ์มีอิทธิพลต่อความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน กล่าวได้ว่า เมื่อผู้ประกอบการสมัยใหม่ได้นำการรับรู้เทคโนโลยีเข้ามาสู่ภายในธุรกิจชุมชนแล้วจะมีความคิดต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตนเองเพื่อให้เกิดเป็นนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่างๆที่มีความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการนำเครื่องปั้นดินเผาเผาไฟในรูปแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น หรือการนำการจักสานจากไม้มาสู่พลาสติกที่มาจากการใช้เคิล เพื่อเป็นการลดขยะพลาสติกและส่งเสริมสิ่งแวดล้อม ช่วยกลุ่มผู้บริโภคได้เห็นความแปลกใหม่ และเกิดความต้องการซื้อสินค้าที่เป็นมิตรมากยิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้กำลังเป็นที่นิยม และสร้างรายได้กลับคืนสู่ธุรกิจชุมชน อันนำมาสู่ความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Aibar-Guzmán et al., (2022) ได้ศึกษาเรื่อง Sustainable product innovation in agri-food industry: Do ownership structure and capital structure matter กล่าวว่า นวัตกรรมผลิตภัณฑ์และความยั่งยืนในอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กัน จากตัวอย่างของบริษัทเกษตร-อาหารนานาชาติ 320 แห่งในช่วงปี 2545-2560 กล่าวว่าโครงสร้างความเป็นเจ้าของและความสำคัญของโครงสร้างเงินทุนมีบทบาทเกี่ยวกับนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่นำไปสู่การสร้างยั่งยืนให้กับองค์กร รวมถึงการตัดสินใจทางการเงินเหล่านี้แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับโครงสร้างความเป็นเจ้าของของบริษัท

โดยหากเจ้าของอุตสาหกรรมให้ความสำคัญกับนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่จะสร้างความยั่งยืนให้กับองค์กร เจ้าของต้องมีความสนใจและใส่ใจในเรื่องของความสำคัญในโครงสร้างของเงินทุนเพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมของตนเองเกิดความก้าวหน้าอย่างยั่งยืน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Shin et al., (2018) ได้ศึกษาเรื่อง The effect of sustainability as innovation objectives on innovation efficiency กล่าวว่า บริษัทผู้ผลิตสินค้าจำนวน 441 แห่งภายในเกาหลี ให้ความสำคัญในนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เพื่อให้บริษัทตนเองเกิดความแตกต่างจากบริษัทอื่น และการมีนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างส่งผลต่อประสิทธิภาพการสร้างกำไรต่อองค์กร ซึ่งเมื่อบริษัทมีกำไรอย่างมั่นคงต่อเนื่อง ก็จะสามารถสร้างความยั่งยืนให้กับองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

- 1) จากผลการศึกษาข้อมูลของตัวชี้วัดศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ ผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีการแสวงหาโอกาสในการพัฒนาตนเอง ค้นหาถึงจุดเด่นจุดด้อย และสามารถนำไปใช้ในการวางแผนปรับปรุง และพัฒนาศักยภาพของการเป็นผู้ประกอบการได้อย่างเหมาะสม เพื่อผลักดันให้ธุรกิจชุมชนภายในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรีเกิดความยั่งยืนในการทำธุรกิจชุมชน และเป็นไปตามประสิทธิผลที่วางไว้
- 2) จากผลการศึกษาข้อมูลของตัวชี้วัดการรับรู้เทคโนโลยี ผู้ประกอบการควรสร้างการสื่อสารในการรับรู้เทคโนโลยีให้กับกลุ่มผู้ปฏิบัติงานและผู้ผลิตได้เห็นถึงข้อดีและข้อเสีย เมื่อมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้งานภายในธุรกิจชุมชนของตน ความยากง่ายในการใช้งาน รวมถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อออกจำหน่ายของตนเอง
- 3) จากผลการศึกษาข้อมูลของตัวชี้วัดนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการควรใช้นวัตกรรมผลิตภัณฑ์และกระบวนการในการผลิตสินค้าออกสู่ตลาดผ่านช่องทางการจัดจำหน่ายที่กว้างมากขึ้น การใช้การเปิดขายผ่านเพจของตนเองเพียงอย่างเดียวไม่อาจส่งเสริมให้ธุรกิจชุมชนประสบความสำเร็จได้เท่าที่ควร ดังนั้นควรสนับสนุนการพัฒนาการจัดทำการสื่อสารการตลาดผ่านช่องทางอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็น การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การออกบูธกิจกรรมตามงานต่าง ๆ ที่ทางจังหวัดได้จัดทำขึ้น เพื่อให้ได้ช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าให้เพิ่มขึ้น และเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้กว้างมากขึ้น
- 4) จากผลการศึกษาข้อมูลของตัวชี้วัดความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน ผู้ประกอบการควรมีการวางแผนพัฒนาด้านนโยบายในการปฏิบัติงานร่วมกันกับผู้ประกอบการท่านอื่น ๆ ภายในธุรกิจชุมชนของตนเอง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการร่วมสร้างกลยุทธ์และวางแผนในการปฏิบัติงานไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งยังช่วยทำให้เกิดความสามัคคีกันของกลุ่มผู้ประกอบการอันจะสร้างความแข็งแกร่งให้กับประเภทธุรกิจชุมชนของตนให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณทำการวิจัยโดยผ่านทางช่องทางออนไลน์ ดังนั้นในครั้งต่อไป ควรมีการลงพื้นที่เพื่อการศึกษาเชิงสัมภาษณ์เพิ่มเติม โดยอาจเป็นใช้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาธุรกิจชุมชนให้เกิดความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น
- 2) ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการนำปัจจัยการมีส่วนร่วม ปัจจัยการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการ และปัจจัยซอฟต์แวร์เข้ามาใช้ร่วมในการวิจัย เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของธุรกิจชุมชนให้ครอบคลุมรอบด้าน และสามารถแข่งขันกับธุรกิจประเภทอื่น ๆ ได้

เอกสารอ้างอิง

- กรุงเทพธุรกิจ. (2563). CIBA_มธป. พลิกฟื้นชุมชนคลองศาลากุลเกาะเกร็ด. สืบค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2565, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/social/861628>.
- กฤษฎา บุญชัย. (2563). วิฤตโควิตกับจุดเปลี่ยนของชุมชนท้องถิ่น. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2565, จาก <https://thaipublica.org/2020/04/kritsada-boonchai-14/>.
- จันทิมา พรหมเกษ, จักรเศ เมตตะธำรงค์ และวรรณิตา สารีคำ. (2562). ผลกระทบของศักยภาพผู้ประกอบการสมัยใหม่ และนวัตกรรมการตลาดที่มีผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. *วารสารสุนารี มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 13(2), 79-96.
- พัฒนกุล อ่อนสำลี. (2564). การปรับตัวของวิสาหกิจชุมชนในสภาวะการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019. *วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์*, 23(1), 195-206.
- องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด. (2565). *ผลิตภัณฑ์ชุมชน*. สืบค้นเมื่อ 4 พฤศจิกายน 2565, จาก <https://www.kohkred-sao.go.th/public/list/data/detail/id/162/menu/1171/page/1>.
- Ahn, M., Kang, J., & Hustvedt, G. (2016). A model of sustainable household technology acceptance. *International Journal of Consumer Studies*, 40(1), 83-91.
- Aibar-Guzmán, B., García-Sánchez, I. M., Aibar-Guzmán, C., & Hussain, N. (2022). Sustainable product innovation in agri-food industry: Do ownership structure and capital structure matter?. *Journal of Innovation & Knowledge*, 7(1), 100160-100172.
- Comrey, A. L., & Lee, H. B. (1992). *Interpretation and Application of Factor Analytic Results*. (Eds.). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.

- Danquah, M., & Amankwah-Amoah, J. (2017). Assessing the relationships between human capital, innovation and technology adoption: Evidence from sub-Saharan Africa. *Technological Forecasting and Social Change*, 122(23), 24–33.
- Kumar, G., Engle, C., & Tucker, C. (2018). Factors driving aquaculture technology adoption. *Journal of the world aquaculture society*, 49(3), 447–476.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. (2014). *Pearson New International Edition*. In *Multivariate Data Analysis* (7th Ed). Essex: Pearson Education Limited Harlow.
- Hambleton, R. K., & Cook, L. L. (1977). Latent trait models and their use in the analysis of educational test data. *Journal of educational measurement*, 14(2), 75–96.
- Henseler, J. (2017). *ADANCO 2.0.1: user manual*. Kleve: Composite Modeling GmbH & Co.
- Ionescu, G. H., Firoiu, D., Pîrvu, R., Enescu, M., Rădoi, M. I., & Cojocaru, T. M. (2020). The potential for innovation and entrepreneurship in EU countries in the context of sustainable development. *Sustainability*, 12(18), 7250–7264.
- Munoz, R. M., Sanchez de Pablo, J. D., Pena, I., & Salinero, Y. (2016). The effects of technology entrepreneurship on customers and society: A case study of a Spanish pharmaceutical distribution company. *Frontiers in psychology*, 7(2), 978–992.
- Repnikova, V., Bykova, O., Skryabin, O., Morkovkin, D., & Novak, L. (2019). Strategic aspects of innovative development of entrepreneurial entities in modern conditions. *International Journal of Engineering and Advanced Technology*, 8(4), 32–35.
- Shahzad, M., Qu, Y., Rehman, S. U., & Zafar, A. U. (2022). Adoption of green innovation technology to accelerate sustainable development among manufacturing industry. *Journal of Innovation & Knowledge*, 7(4), 100231–100243.
- Shin, J., Kim, C., & Yang, H. (2018). The effect of sustainability as innovation objectives on innovation efficiency. *Sustainability*, 10(6), 1966–1981.